

El jeroglífic de les directes

Hoquei sobre patins. El Vendrell (0/11), el Lloret (0/8), el Vic (0/7), el Voltregà (0/3) i el Vilafranca (0/3) no han marcat cap de les faltes que han llançat en les sis jornades de l'Ok Lliga

Març, felicitat per Salvat i Platero, els líders de directes transformades Foto: ELISABETH MAGRE.

De ganxo, doble ganxo, alçant la bola i engaltant-la en dos o tres tocs, per sota les cames, de tret directe, un toc i tret directe, en vaselina al pal oposat o amb un toc subtil ras. Segurament ja està tot o gairebé tot inventat. El cas és que els porters de l'Ok Lliga estan guanyant clarament la partida als llançadors de faltes directes en les sis primeres jornades. S'han llançat, fins ara, segons les dades de la federació espanyola, 92 faltes directes i s'han marcat només 22 gols. O sigui un 23 per cent d'efectivitat sensiblement inferior al 32 per cent (196 gols en 608 llançaments) del curs passat. “Ara mateix és més complicat marcar una directa que un penal”, remarca el tècnic del Moritz Vendrell, Jordi Garcia. El

seu equip és precisament el paradigma de la ineficàcia en les directes llançades, amb 11 de fallades. Això sí, en el sentit invers, el seu porter, Roger Molina, s'ha mostrat ferm i cap de les sis que ha defensat ha acabat en gol. Sobta que l'equip penedesenc es trobi en la tessitura perquè té bons especialistes, com ara Roger Rocasalbas –11/22 el curs passat–, Jordi Ferrer, Eloi Mitjans –gran llançador de penals– o Edu Fernández. Afegint-hi les directes de la lliga catalana, en sumen 26 d'errades seguides. “La dada que val són les de l'Ok Lliga. La lliga catalana és una competició de pretemporada. Rocasalbas no en va llançar cap, per exemple, i alguns jugadors van evitar moviments per no ser vistos”, matisa Garcia.

L'ofuscació i la pressió d'anar sumant faltes sense marcar és un factor que ara mateix afecta negativament diversos equips en un esport en què des que es va implantar el nou reglament aquesta acció i els penals són fonamentals. El Vic (0/7) tampoc no n'ha fet cap i, de fet, ja va tenir el dèficit a bola aturada en les semifinals de la supercopa. Tampoc no s'han estrenat ni el Lloret (0/8), ni el Voltregà (0/3), ni el Vilafranca (0/3), ni el Lleida (0/0). Els millors són l'Alcobendas (5/10) i l'Igualada (3/4).

Un especialista com el jugador del Caldes Xavi Rovira –de fet, el màxim goleador de directes el curs passat amb 17/37– n'ha marcat una en vuit intents. En canvi, Raül Marín, un altre mestre en la matèria, n'ha marcat tres de cinc. Curiosament, la temporada va arrencar amb els tres gols en tres intents de Marín contra Aitor Egorroa (Barça) en la semifinal de la supercopa. “Cada vegada hi ha menys gols en accions de quatre contra quatre i la bola aturada té més transcendència. El fet que el meu equip n'hagi fallat onze és circumstancial i ja ho entrenem. Però també és un símptoma que generen situacions en atac. El que em preocuparia és que no fos així”, reflexiona Garcia. Els porters tenen cada cop més clissats els davanters i estudien fins i tot quina és la seva elecció habitual en funció del moment del partit. També és una evidència que l'Ok Lliga genera contínuament porters de molta qualitat.

Pel que fa als penals, el millor ha estat el jugador de l'Alcoi David Gelmà (3/3). El curs passat, el percentatge d'encert va ser del 39 per cent, amb 136 gols en 348 tirs. Les dades del lloc web de la federació espanyola no estan actualitzades, però tot indica que, ara per ara, marcar de penal és més fàcil que de falta directa.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 26-10-2016 Pàgina 20

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/55-hoquei-patins/1016165-el-jeroglific-de-les-directes.html?cc=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El%20Punt%20Avui